

A. H.

Predraga!

Prebravši tvoje vestice
zamislila sem se - - - in na
vedita program Ti Falaj odgovor
iti. Predno pa sem začela
obdelovati svoj predmet s.j.
tvoj kojega vedaj Ti citas,
pregledala sem tvoje vsi eden.
Kral, ter zabem vsi le pricela.
Tvojim vesticam, dvaga Ivanka
cačila sem se, in nič si ne
zamerim ko me opominjais naj
ostanem doma. Da popolno odobra
vam je in sama moram priznati
da je moja prva najsvetejša dolžnost

pomocí staricím te jim biti pokornice
poslušna. hej. In te hociem moram biti;
Nikakor jih sedaj ne bodem žalila
in silila da bi me pustili, v samostan
to namerata sem si že poprej a da
sem jim pa moje želje razodela so je
nevarno - kajti komu bodo otroke pove-
dal, ako ne staricím.

Sodis me slabo Ivanke! Nikakor bi
jaz ne šla v samostan radi neznane
čajnosti; kea se bojim dela, da redim
telo a počina dela zavremurjam!

Ne, Ivanke, ne jato, ne bojim se čisto
nič dela in verjemi mi, da sem
kakor že večkrat tudi letos počinila
in ves popoldne prav pridno žela,
dopoludne pa popravljala in mamni
pomogla pri kuhinji, tudi v pekarinikle
vedno grem, z delom se ja človek živi.
Uprosi moj baharji.

In tako mi ^{dan} ~~človek~~ boje mine ko pa
zavine tihá noč nas posvetilati svoji kralj-
sko sivej zemlji, in zvezdic nebrojno
zableski na vedno modrem nebu pa
kreat ko imam, delo, rust večerni "te,
daj se sree moje ozlogone goti nad me,
znanje srebove v zavčne vidine in
pavčo, se, duh moji, misli moji, zibljica
ta, sree mi pri Gubeznu, blamži do
stvaritelci ki je, ver pa, divni pivo,
ani kreiv tako umotvorno marcedil
edino le za njegovo stvar za - človekta
A kaj vse to... ko bi hotela narosta
na bojni ta listek, vca čiščva kaja
presladujajo moji nohanje pri spomin
na Gubezen Božjo do nas, grevec bi
se, dignilo moji pero. Toraj naj raji
molčiva.

Nadalje moram ti priznati, da sem
preco brala bolj reci; citala pa radi
tega mislim, vendar se me nij "lanta"
zija prece poprijela mislim da bolj
se me je poezija!

Citala sem pozno v noc, mej dnevom
pa sem premisljevala bolj pravila
in obliko pisave ter si tako nabi-
kala "stovnicno sistemo" vendar jo
se sedaj nverem vesca.

Mislim da mi ne bodes za glo-
uzela ko ti Falso, direktoro vse javne
vraj pravice, da vse prijateljici; in
gotovo si prepričana, da sem ti
zvesta, odkritostnica zato raj oprusti
moja sprevicovanja!

Se enkrat ne zameri mi prosim
morala; staji tje kakla beseda pi bi
Te utegnila zaliti; a faj ne sem za njo
zato raj ne vzemi kaj plo! —

Ne hudej se straga ko Ti bodem še nekaj
sva prijateljsko pozdrava! - - -

Obzrljivem, da sodis Ti tako jemla
življenje samostanske. Gotovo misliš
Tvoji lastni razori ne čaji morda
Kajti, kaj se ravno tam se vzgojevala
ravno tam dobivala premnogo lepih
prehevarnih naukov pod skrbnim nad
zornostom blažih sestric katere so nam
dajala sijajne izglede požrtvovalnosti
sarnega sebe vzgoji njizne mladine
Ne samo jaz - temveč vsaki protestant
vsaki katolicar Ti boše rekli da ne
najotes prijateljica ja vendar zelo zelo
strogega. I manjšega življenja boše
v samostanu. Ti živetiš za vsiga
Ki je za nas dal življenje na križcu
to je pravi redovnici edini namen.
In to edino to zamore povesti, clovetka

ter mu dolili miru kje ga svet
spaceni miru svet mirna in dati
ine more. Se ve, da oblo boče ena to
doseči more, iti v samostan celino za
Poga, na iz katerikoli smageca na,
mona kakor se tudi jaz, visokokrator
jgosti. Tu je spominjam besedi
previdnosti, ki Guavi:

„ve plada vedno so pokaj
Sred tihoda zidii
Te ne prineses pa s saboj
se najdes, tu miru! ....

Nemogoče je doseči pravi mir in
devotivno noče, celo se sreba iz
svetnih ugrihov. Katerih, si ne bodem
našterala, toda ikhal takrekoč le
zavesti in obrambo med geološki
katero je potem beami svetnemu umu.

In verjemi mi draga Stanke, ubo
bi si svet tako spoznavala, kako
je spidena in kako je, pa tu manj
kakor ga jaz - o potem bi si, svetocila
tako kod jaz. Devicam jaz nisem
se dosti v svetnem zivljenju, ubo,
sala, venoan, vseh danya, plucni
ma uci: Devici pozemsko bito mine

Kratek je zivljenja moj etc.

In potem? - ! Sint: bečnost:

Kaj ima potem, človek, od sveta?

O, dosti pokrivato in blazna ožje
matere zemlje! Devici pa gre
vzivat plavilo kakor zasluži.

In ubo, se tu Slovci spomin besedi:

„Devici pa tako za jaz netem bodilo
in pete pesem, kaj peti nihci dan,
si ne zna! - Vidis to je moj ideal
za zelay. - - - -

Nadalje piše mi o Gibezi! —
Prej' lepa ideja! — A čiti mora
Gibezen prava nepristna.

Več od tega odgovoriti ne morem.

Andon ješt' mi pri Ljubej Frančan
Mam, da' Gab' Gung' ang' p'ub'au, will
Lj'ub' ab' mi k'up'au' / K'ub'au' b'ra'au.

Thur' par' den' / Mauffan' / Sp'ub'au' Hill! —

Le to naj bi je, a skrušeno razode,
nem, da se hočem zaljubiti v

Njega ki v sveti sili biča, vam

It' mi v srcu je zanebil Gibezi svoj plam.

Ni pa gotovo, da bi jo k'omu drugemu

se darovala, sem skopa z njo, dec'ig,

no mi v svet' bije gorko, v'au' za naj

naroda za milo slovensko domovino

ter hodi i zeli z'ubovati, v'au' moči se v

korist in prospek naroda slovenskega.

Kaj si misliš, ko proučavaš se ne vedam,
Morda se ti nisi zgljubilo ne bodo vse
previdali: moji ruhopisano, skrajno
in blebetanje.

Prosim te pri prijateljskem ljubeznivega
gojiti za me odpušči - ne hudičij
se nad manj - gotova je prišla
vse te iz odtritega srca.

Uvajati lahko pravo želimo in vedno
hociam Pogo proučiti za pravo in vso.

Imam se neko drugo pravico
katere mi za ne bodo odročila:
Vnici se more, listine, ter ne lazi
nikomur, ves nikomur !!!

Čez pa svojih ne bodem, denala
v tvoj ampaki, v skrajši jih
bodem shranila, ter imela
spomin na te.

Quasi me ha regina puzaynema-
rabila ne morem, slavati.
Aho ne pvide, kaj trčala, a mas
greda navi, pabrak na Dobrans
in jaz bočem morala biti enaj
in gospodinja;

Ohi, pravj piliki, pa bočem dala
pveda, da, bočem pozdravila, se
i, cenjeno, obitelj, p mli, Parj
stomaciji. Jho, bočem, v mala
to, vabito tuča, za, družičad, pto,
rabiti.

Prosim te prvi mi zgori kraj
Amalo, in veliko, ter, ne, za,
more, moji, kraljstvu, je, sama,
go: pomot, in, kralja, pira, va,
to, jamoi! Quasi! Sjuvoti!
Kaj, ne, da? ? - !

Blagovoli, puzeti, iz, gijane
gorke, pozdrave, in, puzide
- oca Troje

edukativno, puzidija

Polonice

F. d. s. v. g. d. v. s.

Regem!

Let. 18. 9. 9.